

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4257/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Тубин, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији су пуномоћници Миодраг Влајнић и Вукица Мидоровић, адвокати из ..., ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2665/19 од 27.06.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2665/19 од 27.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2665/19 од 27.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 401/18 од 07.03.2019. године, ставом првим поништен је уговор о поклону закључен 09.12.2006. године између парничних странака, чији је предмет $\frac{1}{2}$ стана бр. ..., површине 48 м², који се налази у ул. ... бр. .. у ..., саграђен на кп.бр. ..., КО ... и уписан као зграда под редним бројем ..., а ставом другим изреке поништен је и уговор о поклону закључен између парничних странака 13.02.2008. године, чији је предмет друга половина истог стана. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да предметни стан ослобођен од лица и ствари преда тужиоцу у државину, а ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 106.850,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2665/19 од 27.06.2019. године, жалба тужене је делимично усвојена, па је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је у преосталом делу жалба тужене одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена у непреиначеном делу. Истом пресудом одбијен је и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у складу са одредбом члана 404. ЗПП, ради новог тумачења права и у интересу равноправности грађана.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је поништај уговора о поклону закључен између парничних странака. Оцену основаности тужбеног захтева судови су донели уз адекватну примену материјалног права. Имајући у виду да тужена ревизијом не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, али и да одлука са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произлази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора у овој правној ствари, поднета је 13.10.2016. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 100.000,00 динара. Тужба је преиначена 06.12.2018. године, али без промене вредности предмета спора, која према средњем курсу НБС на дан преиначења представља динарску противвредност испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, од 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић